

Bruksela, dnia 15 grudnia 2012 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 108/2012

Sprawozdanie nt. dyskusji i decyzji podejmowanych podczas sesji plenarnej PE w dn. 10-14 grudnia br. w obszarze stosunków zewnętrznych

W poniższym sprawozdaniu poruszone zostały następujące kwestie:

1. **STOSUNKI ZEWNĘTRZNE** - Wybory na Ukrainie nie zbliżyły kraju do UE
2. **STOSUNKI ZEWNĘTRZNE** – Rosja Putina nie jest jeszcze gotowa na prawdziwe partnerstwo z Unią Europejską
3. **STOSUNKI ZEWNĘTRZNE** - Bliski Wschód: Rozbudowa osiedli na Zachodnim Brzegu zagrozi koncepcji współistnienia Izraela i Palestyny
4. **STOSUNKI ZEWNĘTRZNE** – Eurodeputowani popierają dwa porozumienia z Ameryką Łacińską (Peru i Kolumbią oraz państwami Ameryki Środkowej)

1. STOSUNKI ZEWNĘTRZNE - Wybory na Ukrainie nie zbliżyły kraju do UE

Podpisanie umowy stowarzyszeniowej z Ukrainą jest wciąż możliwe, ale władze w Kijowie powinny najpierw potwierdzić zobowiązanie do przestrzegania zasad demokracji. Parlament Europejski przyjął rezolucję, w której wskazuje na nieprawidłowości podczas październikowych wyborów powszechnych i wzywa do uwolnienia Julii Tymoszenko i innych działaczy opozycji.

- **Debata na temat sytuacji na Ukrainie**

Parlament debatował nad **sytuacją na Ukrainie**. W debacie z ramienia Komisji Europejskiej udział wziął komisarz ds. rozszerzenia i polityki sąsiedztwa - **Štefan Füle**.

Komisarz **Füle** wspomniał o konkluzjach Rady UE w sprawie Ukrainy z 10 grudnia 2012 r., w których Rada potwierdza zaangażowanie UE w integrację z Ukrainą oraz zauważa i przyjmuje z zadowoleniem europejskie aspiracje tego kraju. W konkluzjach Rada przypomina o dziedzinach, w których postęp Ukrainy miał być miernikiem zaangażowania UE w proces integracji. Do dziedzin tych zaliczono wybory parlamentarne w 2012 r., kwestię selektywnego wykorzystywania wymiaru sprawiedliwości oraz realizacji założeń agendy stowarzyszeniowej z 2009 r. (*EU-Ukraine Association Agenda to prepare and facilitate the implementation of the Association Agreement*).

Chociaż w wymienionych dziedzinach Ukraina nie poczyniła znacznych postępów, a często nawet sytuacja uległa pogorszeniu (np. ostatnie wybory parlamentarne i procesy polityków opozycji), zarówno komisarz jak i europosłowie pozytywnie odnosili się do kwestii podpisania umowy stowarzyszeniowej. Większość eurodeputowanych, w tym szczególnie silnie polscy, nawoływała do podpisania umowy, która ich zdaniem nie zaszkodziłaby więźniom politycznym ani nie nagradzała naruszeń międzynarodowych standardów demokratycznego państwa prawa. Posłowie sugerowali, że byłaby ona raczej zachętą dla Ukrainy, narzędziem wpływu na rząd zarówno dla ukraińskiego społeczeństwa jak i UE, a także formą zaangażowania Ukrainy w europejskie wartości. W dyskusji pojawiały się także postulaty zniesienia lub złagodzenia reżimu wizowego oraz wzmocnienia współpracy ze społeczeństwem ukraińskim.

W podsumowaniu komisarz Füle stwierdził, że doskonałą okazją do podpisania umowy byłby szczyt Partnerstwa Wschodniego w 2013 r.

- **Polskie głosy w dyskusji**

Paweł Kowal, występujący w imieniu grupy ECR, powiedział, że kilka tygodni temu były komisarz Verheugen powiedział, że żałuje tego, iż po pomarańczowej rewolucji nie mógł zawieźć na Ukrainę prawdziwych propozycji. Zwrócił uwagę na ciągle upływający czas, którego „nie możemy przed historią zmarnować”. Dlatego wezwał instytucje Unii Europejskiej do bardzo intensywnego dialogu. Przypomniał, że w tym roku nie było szczytu Unia-Ukraina, a były dwa szczyty Unia-Rosja. Zaznaczył, że UE nie może się zwracać tylko do rządu. Partnerem UE jest społeczeństwo, organizacje pozarządowe, kościoły. Oni w tych wyborach pokazali, jak bardzo im zależy na europejskim wyborze Ukrainy. Apelował o jak najszybsze podpisanie umowy stowarzyszeniowej, która nie zaszkodzi ani więźniom, którzy niesłusznie siedzą w więzieniu, ani nikomu a wręcz odwrotnie - pomoże w prowadzeniu

polityki. Apelował również o poluzowanie reżimu wizowego, gdyż nie może być tak, że młodzi ludzie, którzy chcą w Europie, stykają się z nową żelazną kurtyną.

Paweł Zalewski (EPP) powiedział, że najważniejsze jest podpisanie umowy stowarzyszeniowej z Ukrainą. Przyszłość Ukrainy staje się zakładnikiem wewnętrznych sporów politycznych. UE nie umie na to odpowiednio zareagować. Najważniejsze jest wsłuchanie się w głosy prawdziwych Ukraińców – przedstawicieli organizacji pozarządowych i społeczeństwa obywatelskiego. Odnosił się do listu pani Alyony Getmanchuk, pana Aleksandra Sushko i pana Valeriya Chalyi, który był podpisany przez 50 osób, wśród nich znanych liderów opinii publicznej. Ich stanowisko jest jasne – chcą podpisania umowy stowarzyszeniowej, która nie jest darem dla Ukraińców, ale instrumentem rozwoju społeczeństwa obywatelskiego i narzędziem nacisku UE na władze, by wprowadzały reformy. Zaznaczył, że nie można czekać do listopada, ale trzeba działać natychmiast.

Marek Siwiec (S&D) podkreślił, że wybory to jest przeszłość. Wyraził zdziwienie, że do tej pory nikt nie pogratulował Radzie Najwyższej tego, że rozpoczęła prace. Spośród wybranych 445 parlamentarzystów nikt nie złożył mandatu, czyli uznali te wybory. Ważne jest, by pomagać Ukrainie. Najpierw trzeba zapytać ludzi, co oni myślą o traktacie stowarzyszeniowym, zapytać tę nową Radę Najwyższą, a później dopiero później będzie można mówić z Brukseli czy Strasburga „doktrynalnie o kolejnych warunkach – jeśli zrobicie to, jeśli zrobicie tamto. Jestem za tym, żeby wymagać; jestem przeciwko temu, aby tworzyć kolejne warunki i kolejną próbę takiej źle rozumianej presji”. Podkreślił, że Aleksander Kwaśniewski to człowiek, który dużo zrobił, pokazał, jak mądrze negocjując, można uzyskiwać konkretne rezultaty

Jacek Protasiewicz (EPP) powiedział, że podsumowując ostatnie wybory mamy prawo być rozczarowani. Liderzy opozycji są uwięzieni, nie mogli brać udziału swobodnie w tej kampanii wyborczej, były naciski na niezależne media i niezależnych dziennikarzy. Co więcej, sposób, w jaki zostały skonstruowane niektóre komisje wyborcze, czy wreszcie sposób liczenia głosów – ma prawo frustrować. Z drugiej strony, wysoka frekwencja ze strony obywateli ukraińskich, dobry, a nawet bardzo dobry wynik ugrupowań opozycyjnych, bardzo bliski do tego, co wskazywały sondaże tuż przed wyborami, czy wreszcie rezultat w postaci wyboru dwóch nowych partii politycznych do parlamentu ukraińskiego to dowód, że sami Ukraińcy bardzo poważnie potraktowali te wybory i dostrzegli w nich możliwość wyrażenia swojej politycznej woli. Poseł Protasiewicz zgodził się, że umowa stowarzyszeniowa Unii z Ukrainą nie będzie nagrodą za nieprawidłowości, ale będzie zachętą do tego, aby te pozytywne tendencje, ten kierunek prozachodni, proeuropejski na Ukrainie wzmacniać. Jednak zaznaczył, że umowa stowarzyszeniowa nie może być zawarta bez żadnych warunków. Najważniejsze jest to, że trzeba nagrodzić Ukraińców za aktywny udział

w czasie ostatnich wyborów, przede wszystkim jak najszybciej przyjmując dalsze ułatwienia wizowe, ponieważ tylko w ten sposób możemy ich przekonać o tym, że Europa naprawdę jest na Ukrainę i na Ukraińców otwarta.

Paweł Kowal (ECR) zwrócił się do posła Protasiewicza, jako wiceprzewodniczącego odpowiadającego za sprawy wschodnie. Spytał, czy nie uważa, że trzeba coś więcej zrobić w Parlamencie, że to Parlament powinien być w awangardzie działań na rzecz otwierania się na Ukrainę i umowę stowarzyszeniową i szczególnie sprawy wizowe. Spytał o jego pomysły i inicjatywy w tej sprawie.

Jacek Protasiewicz (EPP) odpowiedział, że powinniśmy niezwłocznie przystąpić do prac nad umową o legalizacji wizowej. Sam będzie kontrsprawozdawcą w dwóch komisjach – w Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz w Komisji Spraw Zagranicznych. W sensie politycznym podkreślił, że **należy przedłużyć mandat dla misji Cox/ Kwaśniewski**, ponieważ to jest nasz kanał wpływu na decyzje polityczne władzy ukraińskiej, po to, żeby te warunki, o których mówił pan komisarz Füle i które formułuje Rada, były jak najszybciej realizowane po stronie ukraińskiej.

Debata na temat sytuacji na Ukrainie przyniosła, jak określił to **Marek Migalski** (ECR), ambiwalencję uczuć wobec tego kraju. "Z jednej strony bardzo wspieramy europejskie aspiracje Ukrainy, z drugiej strony dostrzegamy problemy na Ukrainie, o których nie wolno milczeć chociażby dlatego, aby być uczciwym wobec naszych partnerów w Kijowie" - podkreślił eurodeputowany ECR. Równocześnie Marek Migalski zaznaczył, że demokratyczne zmiany, które przybliżą Ukrainę do Unii Europejskiej są dobre zarówno dla niej, jak i dla Unii. Powołując się między innymi na przypadki Rosji i Białorusi, europoseł zauważył, że na całym obszarze postsowieckim mamy obecnie do czynienia z procesem odwrotu od demokracji. Jego zdaniem nie można jednak utożsamiać sytuacji na Ukrainie z sytuacją w innych państwach obszaru postsowieckiego. Marek Migalski zaznaczył w tym kontekście, że przy wszystkich problemach, z jakim boryka się Ukraina, jej obywatele mieli możliwość zmanifestowania własnej woli w ostatnich wyborach. „Dziś już wszystko zależy od Ukraińców. Trzymajmy ze nich kciuki i róbmy wszystko, aby ich europejskie aspiracje zostały spełnione” - zaapelował na koniec Marek Migalski.

- **Rezolucja nt. wyborów na Ukrainie**

Parlament potwierdził zaangażowanie UE na rzecz dalszego rozwoju stosunków z Ukrainą, gdy tylko władze Ukrainy wykażą się zdecydowanym działaniem i namacalnymi postępami. Postępy na drodze ku stowarzyszeniu politycznemu i integracji gospodarczej zależą od

rzeczywistego zaangażowania Ukrainy w sprawę przestrzegania zasad demokracji, praworządności, niezawisłości sądownictwa i wolności mediów.

Posłowie uznają wybory powszechne z 28 października 2012 r. za krok wstecz w porównaniu z niedawnymi wyborami krajowymi. W rezolucji odnotowano nieprawidłowości w okresie przedwyborczym, takie jak aresztowanie liderów opozycji politycznej, brak równych reguł gry spowodowany głównie nadużywaniem zasobów administracyjnych, przypadki nękania i zastraszania kandydatów i personelu wyborczego, brak przejrzystości kampanii i finansowania partii oraz brak wyważonych relacji w mediach, a także nieprawidłowości i opóźnienia w obliczaniu głosów i przedstawianiu wyników. Szczególnie negatywny wpływ na proces wyborczy miał fakt, iż w czasie wyborów dwóch przywódców opozycji, Julia Tymoszenko i Jurij Łucenko, a także inni działacze przetrzymywani byli w więzieniu.

Posłowie wezwali do usunięcia nieprawidłowości wyborczych i zaapelowali do ukraińskich władz, by wraz z wysłannikami Parlamentu Europejskiego Aleksandrem Kwaśniewskim i Patem Coxem znalazły racjonalne i sprawiedliwe rozwiązanie sprawy Julii Tymoszenko i Jurija Łucenki. Parlament wezwał władze w Kijowie do ich uwolnienia i rehabilitacji. „W tym kontekście wzywa władze do uwolnienia i rehabilitacji ściganych oponentów politycznych, w tym Julii Tymoszenko, Jurija Łucenki i innych działaczy” - brzmi tekst rezolucji.

Parlament jest zaniepokojony wzrostem nastrojów nacjonalistycznych na Ukrainie, wyrażających się w poparciu dla partii Swoboda. Przypomina, że poglądy rasistowskie, antysemickie i ksenofobiczne są sprzeczne z podstawowymi wartościami i zasadami Unii.

Parlament wezwał Radę Najwyższą Ukrainy do odrzucenia projektu ustawy nr 8711, która ogranicza wolność wypowiedzi i zgromadzeń w przypadku osób popierających prawa człowieka przysługujące lesbijkom, gejom, biseksualistom i osobom transgenderowym. Ustawa ta stanowi wyraźne naruszenie europejskiej konwencji praw człowieka i Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, które zostały ratyfikowane przez parlament Ukrainy.

Jednocześnie posłowie wyrażają zdecydowane poparcie dla europejskich aspiracji narodu ukraińskiego i przypominają ostrzeżenia formułowane przez specjalnego wysłannika Parlamentu Europejskiego **Aleksandra Kwaśniewskiego** przed próbami izolowania Ukrainy, które mogłyby prowadzić do powstania warunków sprzyjających reżimom niedemokratycznym.

UE nadal jest zdecydowana współpracować z Ukrainą, w tym ze społeczeństwem obywatelskim, aby usprawnić instytucje demokratyczne, umocnić praworządność, zapewnić wolność mediów i kontynuować zasadnicze reformy gospodarcze. Parlament wzywa Radę do poczynienia postępów w rozmowach między UE a Ukrainą na temat liberalizacji reżimu wizowego przed szczytem partnerstwa wschodniego, który odbędzie się w Wilnie w listopadzie 2013 r.

Negocjacje zmierzające do podpisania umowy stowarzyszeniowej z Ukrainą zostały przerwane w 2011 roku po aresztowaniu Julii Tymoszenko. W zeszłym tygodniu ministrowie spraw zagranicznych "27" przyjęli wspólne stanowisko, z którego wynika, że UE chciałaby podpisać umowę stowarzyszeniową z Ukrainą na szczycie Partnerstwa Wschodniego w listopadzie przyszłego roku w Wilnie. Wcześniej jednak Kijów musi spełnić warunki, m.in. rozwiązać problemy selektywnego wymiaru sprawiedliwości.

Procedura: Rezolucja nielegislacyjna

2. STOSUNKI ZEWNĘTRZNE – Rosja Putina nie jest jeszcze gotowa na prawdziwe partnerstwo z Unią Europejską

Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie negocjowanej obecnie nowej umowy UE-Rosja. W przededniu przyjęcia rezolucji odbyła się debata poświęcona temu zagadnieniu.

• Debata na temat sytuacji w Rosji

Debatę i głosowanie w kwestii **umowy UE-Rosja** sprowokowało *Sprawozdania zawierające zalecenia Parlamentu Europejskiego dla Rady, Komisji oraz Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych w sprawie negocjacji dotyczących nowej umowy między UE a Rosją*. Inicjatorem sprawozdania był europoseł **Hannes Swoboda** (S&D, Austria). We debacie udział wzięła także komisarz ds. wewnętrznych **Cecilia Malmström**.

W trakcie debaty poświęconej umowie UE-Rosja europosłowie szczególnie dużo czasu poświęcili komentowaniu stanu praw człowieka w Rosji. Hannes Swoboda zauważył, że kwestie praw człowieka są szczególnie palące we wzajemnych relacjach. Zwrócił między innymi uwagę na naruszenia towarzyszące ostatnim wyborom prezydenckim oraz zmiany w prawie dotyczące finansowania organizacji pozarządowych utrudniające ich działalność. Otwarcie stwierdził także, że obecny dialog praw człowieka między UE a Rosją jest

nieskuteczny. Cecilia Malmström do listy dodała również upolitycznienie wymiaru sprawiedliwości.

Podczas dyskusji konsekwentnie podkreślano, że podstawą strategicznego partnerstwa muszą być wspólne wartości, a także wzajemność relacji i szczerść partnerów. Na brak tychże zwracali uwagę polscy eurodeputowani, którzy podkreślali, że partnerstwo z Rosją jest owszem istotne, jednak trudno je traktować jako strategiczne zważywszy na diametralnie różne podejścia UE i Rosji do takich kwestii jak demokracja czy prawa człowieka.

Reprezentując grupę Europejskich Konserwatystów i Reformatorów **Marek Migalski** mocno podkreślił, że w relacjach z Rosją nie można zapominać o stanie demokracji w tym kraju. „Nie da się rozmawiać o biznesach i ekonomii bez ciągłego powtarzania, że sytuacja w Rosji ma się coraz gorzej, media są ograniczane, obrońcy praw człowieka zabijani, a NGOsy oskarża się o działalność agenturalną. Nie można mówić o strategicznym partnerstwie z takim państwem” zaznaczył europoseł. Zdaniem Marka Migalskiego wiele dziedzin współpracy z Rosją wymaga poprawy. Omawiane sprawozdanie powinno służyć poprawie nie tylko relacji Unii z Rosją, ale również wewnętrznej sytuacji Federacji Rosyjskiej.

- **Polskie głosy w dyskusji**

Paweł Kowal (ECR) powiedział: „Parlament Europejski w sprawach Rosji zaczyna brzmieć jak stara, zużyta czarna płyta. Poszczególni posłowie wstają i mówią tak: Rosja jest naszym strategicznym partnerem. I dalej powtarzają to samo, bo dalej można milczeć lub powiedzieć prawdę. Jeśli gospodarka, to konkurencja. A z konkurencją jest problem. Jeśli partnerstwo, to trzeba by powiedzieć – demokracja. A z wyborami jest już tak, że nie da się w ogóle bronić wyborów w Rosji. Jeśli polityka, dobra polityka, to trzeba by powiedzieć – prawa człowieka. A myśmy się zgodzili na to, by w Europie, za rosyjską granicą, mieć inny standard praw człowieka. Chcę powiedzieć tyle: nasza przyszłość jako Europy jest przyszłością z Rosją. Ale nie zrzucamy dzisiaj na Rosję tego, że mamy obecnie taką pauzę we wzajemnych relacjach. Zastanówmy się, dlaczego w przyszłym tygodniu nie będzie co powiedzieć na szczycie Unia-Rosja i nie będzie co powiedzieć na posiedzeniu Komisji Spraw Zagranicznych w Moskwie. Dlatego, że sami zgodziliśmy się na takie warunki współpracy”.

Jacek Protasiewicz (EPP) podkreślił, że należy na nowo zdefiniować oczekiwania UE dotyczące współpracy z Rosją. Tej współpracy nie możemy ograniczać wyłącznie do strefy gospodarczej. Po wstąpieniu Rosji do WTO oczekujemy zmian na lepsze. Należy jednak wymagać zmian na lepsze w sprawach związanych z wolnościami obywatelskimi, reformami demokratycznymi i przestrzeganiem elementarnych praw człowieka. W tych obszarach w Rosji mamy do czynienia z regresem: utrzymujące się szykany wobec liderów opozycji,

pogarszanie warunków funkcjonowania organizacji pozarządowych oraz nowa szokująca inicjatywa polityków rządzących ukarania autorów podręcznika do nauki języka rosyjskiego, bo podręcznik ten miałby jakoby szkodzić wizerunkowi Rosji. Jednak zaznaczył, że „wizerunkowi Rosji najbardziej szkodzą skorumpowani urzędnicy, bezkarność sprawców śmierci Magnickiego i strach liderów politycznych przed głosem narodu wyrażonym w wolnych i demokratycznych wyborach”.

Krzysztof Lisek (EPP) powiedział, że strategiczne partnerstwo dotyczy nie tylko wymiany gospodarczej, ale także wspólnych wartości. Z tego punktu widzenia dzisiaj bardzo trudno jest mówić o tym, aby Unię z Rosją łączyło strategiczne partnerstwo. W Rosji są problemy dotyczące praw człowieka, demokracji, funkcjonowania systemu demokratycznego, tolerowania opozycji, współpracy z opozycją, współpracy z mediami. W obszarze współpracy gospodarczej, podkreślił, że powinna ona się odbywać na zasadach, jakie obowiązują państwa członkowskie Unii Europejskiej. Nie może być specjalnego traktowania inwestycji rosyjskich tylko dlatego, że Gazprom jest wielką firmą.

Paweł Zalewski (EPE) odniósł się do słów z dokumentu nt. wspólnych wartości łączących UE i Rosję. „Po wielokrotnie sfałszowanych wyborach, po rozbijanych opozycyjnych demonstracjach, po upokorzeniu Unii Europejskiej, której fundacje i wsparcie dla fundacji rosyjskich jest traktowane jako działalność agenturalna, w którym roku się znajdujemy? Czy jest to rok 2012, czy to jest rok 2004, 2005, a może jeszcze 2008, kiedy tego typu sformułowania miałyby jakiś sens, gdy młody, obiecujący prezydent Miedwiediew przystępował do swojej funkcji?” dodał. Podkreślił, że z tego wszystkiego trzeba wyciągnąć wnioski. UE nie może kontynuować tego, co dotychczas. Potrzebna jest polityka nowa, realistyczna, oparta na wzajemnych interesach, ale także na uznaniu tego, co mówi prezydent Putin wprost, że nasze interesy w wielu przypadkach są sprzeczne.

Konrad Szymański (ECR) zaznaczył, że kluczowym gospodarczo elementem relacji unijno-rosyjskich jest energetyka. Potrzebna tu jest transparentność, uczciwa konkurencja i wykluczanie zachowań monopolistycznych, do których przyzwyczał nas Gazprom. Szczególnie dziś Komisja Europejska musi pamiętać, że bez względu na rozmowy o nowym porozumieniu ramowym nie może być mowy o jakichkolwiek wyłączeniach inwestycji South Stream spod zasad trzeciego pakietu energetycznego, w tym szczególnie spod zasady dostępu stron trzecich do infrastruktury przesyłowej w Unii Europejskiej. Takie przywileje prawne oznaczałyby, że Unia Europejska sama wspiera budowę obcego monopolu na europejskim rynku gazowym. „W planowaniu relacji z Rosją musimy też zdawać sobie sprawę, że te ambitne cele oznaczają tylko jedno: żadnego nowego porozumienia ramowego Unia-Rosja nie będzie. Nasze relacje gospodarcze będą opierały się na podejściu sektorowym, a to oznacza, że Komisja Europejska musi być szczególnie ostrożna i uważna wobec tego, co

dzieje się na wspólnotowym rynku w zakresie ochrony konkurencji i bezpieczeństwa dostaw energii”.

- **Podsumowanie debaty przez komisarz Cecilię Malmström**

Cecilia Malmström, występująca w imieniu Wysokiej Przedstawiciel ds. polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, **Catherine Ashton** powiedziała, że wielu eurodeputowanych jest zaniepokojonych rozwojem sytuacji w Rosji i Komisja Europejska podziela ten niepokój. W kontekście wiz – powiedziała, że Komisja Europejska prowadzi dialog z Rosją w tej kwestii. Wyraziła nadzieję, że Rosjanie będą mogli przyjeżdżać do UE i że będzie to mniej kosztowne i wymagać będzie mniejszej biurokracji.

Dyskusja na temat liberalizacji reżimu wizowego odbywa się za pośrednictwem dokumentu zwanego lista wspólnych kroków. Jest to ważny sposób wspierania reform, jeśli chodzi o reformę wymiaru sprawiedliwości i systemu azylowego, walkę z korupcją, prawa człowieka itp. KE odnotowuje powolny, stały postęp w tej sprawie, a tempo tego procesu wpłynie na określenie, kiedy nastąpi całkowite zniesienie wiz.

W sprawie Magnitskiego, komisarz osobiście poruszyła tę sprawę wielokrotnie w Ministerstwie Sprawiedliwości Rosji. UE śledzi tę sprawę bardzo dokładnie i wspólnie z Wysoką przedstawiciel i przewodniczącym Rady Van Rompuyem, wezwała Rosję do zapewnienia kompleksowego dochodzenia w sprawie śmierci Siergieja Magnickiego, a także zapewnienia, by osoby odpowiedzialne zostały ukarane.

Nowe porozumienie z Rosją powinny być podstawą relacji z Unią Europejską. To musi być wszechstronny, ambitny i oparty na wspólnych wartościach dokument.

Co do dalszego zaangażowania, musimy nadal skupiać się na konkretnych problemach, które należy rozwiązać, szczególnie tych przypadkach, gdzie Rosja nie wywiązuje się z podjętych zobowiązań? Jednocześnie nie można pozwolić, by różne trudności stały na drodze rozwoju bardziej strategicznego partnerstwa z Rosją.

Komisarz podkreśliła, że należy patrzeć w mniejszym stopniu w perspektywie krótkoterminowej a w większym w dłuższej perspektywie, przygotować jasną wizję tego, w którym kierunku chcemy podążać wspólnie z Rosją i jak należy do tego doprowadzić. Parlament Europejski ma bardzo ważną rolę do odegrania w tym kontekście. Eurodeputowani podczas dyskusji potwierdzili fundamentalne znaczenie demokracji, rządów prawa i praw człowieka. Chodzi przede wszystkim o obronę naszych wspólnych wartości, ale także o promocję naszych interesów, a także interesów Rosji.

Wysiłki Rosjan dotyczące modernizacji nie mogą się udać, jeśli nie są oparte na rządach prawa oraz na aktywnym wspieraniu obywateli. Co więcej, wiele europejskich firm nie jest gotowych na udział w modernizacji Rosji bez wcześniejszego zapewnienia wzmocnienia praworządności, zwalczania korupcji i przygotowania przewidywalnego klimatu biznesowego.

Podsumowując, komisarz zaznaczyła, że nadal wiele jest do zrobienia. Trzeba cierpliwości, ale w międzyczasie trzeba też robić to, co jest możliwe, aby pogłębić relacje EU-Rosja, koncentrując się na rzeczywistych wspólnych interesach, wspólnych wartościach, głębszych więziach gospodarczych, pogłębionych kontaktach międzyludzkich i ściślejszej współpracy na arenie międzynarodowej.

- **Rezolucja PE nt. umowy UE-Rosja**

Rezolucja Parlamentu Europejskiego dotycząca nowej umowy z Moskwą nie pozostawia wątpliwości - porozumienie jest daleko. Rosja może stać się strategicznym partnerem pod warunkiem, że respektować będzie wartości wyznawane przez Unię - stwierdzili eurodeputowani w dokumencie. Podstawą strategicznego partnerstwa musi być również wzajemność relacji i szczerść partnerów. Stosunki UE - Rosja wciąż cierpią z tego powodu, że w Rosji brakuje wartości demokratycznych i wzmacniania praworządności. Ale rozmowy na temat kompleksowego, nowego paktu dwustronnego muszą być kontynuowane, pomimo braku entuzjazmu Rosji, podkreślono w rezolucji. Zdaniem posłów, Moskwa musi rozprawić się korupcją i zakończyć procesy polityczne. Parlament chce, aby do nowej umowy o stowarzyszeniu załączyć klauzulę dotyczącą ochrony praw człowieka.

Europosłowie wezwali Rosję do usunięcia barier utrudniających otwarty i uczciwy handel oraz dostęp do rynków. Najbliższy szczyt Unia - Rosja jest zaplanowany na 21 grudnia.

Nowa umowa, która ma zastąpić podpisaną w 1994 roku, musi zapewnić kompleksowe, wybiegające w przyszłość i prawnie wiążące ramy dla dalszego rozwoju stosunków z Rosją. Deputowali podkreślają, że „bezwzględnym warunkiem” jej podpisania musi być poszanowanie zasad demokracji, praw człowieka i państwa prawa, co jest też zgodne ze zobowiązaniami Rosji przystąpienia do WTO.

„Bądźmy pragmatyczni, ale bardzo surowi w sprawie praw człowieka i zasad WTO. Partnerstwo może być uczciwie” - powiedział poseł sprawozdawca **Hannes Swoboda** (S & D, Austria) w debacie przed głosowaniem rezolucji.

- **Pogarszająca się sytuacja związana z praworządnością, demokracją i respektowaniem praw człowieka**

Posłowie obawiają się, że w Rosji pogarsza się klimat dla rozwoju społeczeństwa obywatelskiego. Wzywają Rosję do zaprzestania rozszerzania się kultury bezkarności, korupcji, prześladowań motywowanych pobudkami politycznymi, aresztowań i zatrzymań. Rosyjskie władze powinny również powstrzymać się od używania środków represyjnych przeciwko opozycji politycznej, dodają.

- **Modernizacji muszą towarzyszyć reformy polityczne**

Pełnoprawnym reformom politycznym musi towarzyszyć modernizacja gospodarczej Rosji, stwierdzają deputowani. Powinny one skupiać się na zapewnieniu praworządności i walki z korupcją.

- **Ułatwienia wizowe**

Obywatele Rosji i krajów UE powinni zostać połączeni prawdziwym partnerstwem. PE wzywa więc do szybkiego działania, które zapewni ułatwienia wydawania wiz nauczycielom akademickim, studentom, naukowcom, dziennikarzom, ludziom biznesu oraz przedstawicielom organizacji młodzieżowych i społeczeństwa obywatelskiego.

Rezolucja została przyjęta stosunkiem głosów: 530 za, 33 przeciw, przy 39 głosach wstrzymujących się.

Negocjacje nad nową umową UE-Rosja trwają od 2008 roku. Aż do momentu podpisania nowej umowy, porozumienie o partnerstwie i współpracy z 1994 roku jest co roku automatycznie przedłużane. W 2003 roku zostało ono uzupełnione o tzw. wspólne przestrzenie (gospodarka i środowisko; wolność, bezpieczeństwo i sprawiedliwość; bezpieczeństwo zewnętrzne; badania i edukacja). Ostatni szczyt, na którym omawiano nową umowę odbył się w czerwcu, najbliższy jest zaplanowany na 21 grudnia 2012 roku, najprawdopodobniej pojawi się na nim Prezydent Putin.

3. STOSUNKI ZEWNĘTRZNE - Bliski Wschód: Rozbudowa osiedli na Zachodnim Brzegu zagrozi koncepcji współistnienia Izraela i Palestyny

Parlament Europejski wyraził zaniepokojenie zapowiedzianą przez rząd Izraela budową około 3000 nowych mieszkań na Zachodnim Brzegu. Ogłoszone plany, jeśli zostaną zrealizowane, narażają na szwank wprowadzenie w życie koncepcji współistnienia dwóch państw. W rezolucji przyjętej przez PE posłowie wezwali do wznowienia bezpośrednich rozmów pokojowych między obiema stronami.

Izrael zapowiedział budowę 3000 nowych mieszkań w osiedlach na Zachodnim Brzegu i we Wschodniej Jerozolimie. Zdaniem posłów budowa osiedli podzieliłaby Zachodni Brzeg na dwie części, uniemożliwiając stworzenie sąsiadującego, niepodległego i zdolnego do samostanowienia państwa palestyńskiego. Rezolucja podkreśla, że izraelskie osiedla na Zachodnim Brzegu i we Wschodniej Jerozolimie są nielegalne w świetle prawa międzynarodowego.

Parlament ubolewa nad decyzją rządu izraelskiego o wstrzymaniu wypłaty 100 milionów dolarów palestyńskich wpływów z podatków i wezwał do natychmiastowego przekazania tych dochodów. Według izraelskiego ministerstwa finansów środki te zostały zabezpieczone na poczet zaległości wobec izraelskiej firmy dostarczającej energię elektryczną. Obie strony powinny dążyć do rozstrzygnięcia wszystkich zaległych sporów finansowych przy mediacji Unii Europejskiej.

Parlament potępił oświadczenia Khaleda Meshala, politycznego przywódcy Hamasu, który odmówił uznania państwa Izrael i stanowczo zaprotestował przeciwko jakiegokolwiek obecności izraelskiej w Jerozolimie. Hamas powinien uznać prawo Izraela do istnienia.

4. STOSUNKI ZEWNĘTRZNE – Eurodeputowani popierają dwa porozumienia z Ameryką Łacińską (Peru i Kolumbią oraz państwami Ameryki Środkowej)

Dwa ważne porozumienia o uwolnieniu handlu UE z Kolumbią i Peru oraz sześcioma krajami Ameryki Środkowej będą mogły obowiązywać po tym, jak Parlament Europejski zatwierdził je podczas sesji plenarnej w Strasburgu.

Przed wydaniem zgody, posłowie do PE przyjęli również zasady, mające na celu ochronę producentów UE i hodowców bananów przed niekorzystnymi skutkami importu z tych krajów. W opinii PE konieczne jest ustanowienie skutecznych mechanizmów zarządzania preferencyjnym przywozem z odnośnych państw trzecich, aby zagwarantować utrzymanie najlepszych możliwych warunków unijnej produkcji bananów, z uwagi na fakt, iż jest to

kluczowy sektor pod względem zatrudnienia na pewnych obszarach, w szczególności w regionach najbardziej oddalonych.

Umowy z Peru, Kolumbią i sześcioma krajami Ameryki Środkowej (Kostaryka, Salwador, Gwatemala, Honduras, Nikaragua i Panama) uwolnią rynki po obu stronach dzięki obcięciu taryf importowych, usuwaniu barier technicznych w handlu, liberalizacji rynku usług, stopniowej liberalizacji rynku zamówień publicznych oraz handlu towarami i usługami, a także przyczynią się do wspierania inwestycji.

Umowy te obejmują m.in. zobowiązania do egzekwowania praw pracowniczych i ochrony środowiska. Dla UE największe zyski są przewidziane w eksporcie maszyn, samochodów, środków chemicznych oraz telekomunikacji i usług transportowych.

- **Umowa o handlu między UE a Kolumbią i Peru**

Nim Parlament Europejski dał zielone światło na podpisanie umowy handlowej z Kolumbią i Peru, posłowie zwrócili się do tych krajów o przedstawienie wiążących harmonogramów wdrożenia klauzul dotyczących zatrudnienia i ochrony środowiska oraz dobrych rządów.

Obydwa plany (mapy drogowe) zostały przedstawione Komisji Handlu Międzynarodowego PE w listopadzie br. i przyjęte przez większość jej członków. Jednak mniejszość pozostała nadal sceptyczna, co do skutków umowy na respektowanie praw człowieka i zapewnienie warunków społecznych i wezwali Parlament do głosowania przeciwko tej umowie. W końcu jednak PE przyjął umowę stosunkiem głosów: 486 za do 147 przeciw, przy 41 głosach wstrzymujących się.

W Kolumbii i Peru, największymi beneficjentami zniesienia taryf będą producenci owoców (zwłaszcza bananów i winogron) oraz krewetek. Po wejściu w życie umowa przyczyni się do zwiększenia PKB Peru o 0,7%, a Kolumbii o 1,3%. Zgodnie z szacunkami Komisji Europejskiej, eksporterzy z UE powinni oszczędzić 270 mln euro rocznie w wyniku zniesienia ceł eksportowych.

- **Ameryka Środkowa**

Kluczowe tradycyjne produkty eksportowe Ameryki Środkowej do UE są mikroczipy, kawa, banany i ananasy. W dłuższej perspektywie, umowa może zwiększyć dochód narodowy w sześciu krajach od 0,5% w Nikaragui do 3,5% w Kostaryce. Zgodnie z szacunkami Komisji Europejskiej, dzięki umowie UE będzie mogła zaoszczędzić do ok. 87 mln euro rocznie w wyniku zniesienia ceł eksportowych.

Oprócz liberalizacji handlu, umowa obejmuje również klauzule na rzecz współpracy rozwojowej oraz dialogu politycznego, mające na celu pomoc w promowaniu zrównoważonego rozwoju, zmniejszenia ubóstwa i umocnienie stabilizacji w regionie poprzez integrację Ameryki Środkowej jako całości.

Posłowie poparli umowę stosunkiem głosów: 557 głosów za, 100 przeciw i 21 wstrzymujących się.

- **Zabezpieczenia dla plantatorów bananów w UE**

Kostaryka i Kolumbia należą do czołowych światowych eksporterów bananów, a gwałtowny wzrost eksportu do UE może wyprzeć producentów bananów z peryferyjnych obszarów UE, takich jak Wyspy Kanaryjskie, Gwadelupa i Martyniki, które razem uprawiają 12% bananów sprzedawanych w UE. Aby uniknąć szkody dla wrażliwych gospodarek tych regionów, posłowie przyjęli dwa rozporządzenia, które zapewniają siatkę bezpieczeństwa dla przemysłu UE poprzez ustanowienie specjalnych mechanizmów zarządzania preferencyjnym przywozem z omawianych państw trzecich oraz wprowadzenie mechanizmu stabilizacyjnego dla bananów.

- **Co dalej?**

Omawiane porozumienia zostały podpisane przez UE i jej partnerów w czerwcu 2012 roku. Jak to jest w przypadku wszystkich umów międzynarodowych po podpisaniu Traktatu z Lizbony, w celu umożliwienia ich ratyfikacji wymagana jest zgoda Parlamentu Europejskiego. Będą one stosowane tymczasowo po formalnej decyzji Rady, jednak muszą one być również ratyfikowane przez wszystkie państwa członkowskie UE.

Opracowała:
Dr Magdalena Skulimowska¹

Załączniki:

- Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie sytuacji na Ukrainie (2012/2889(RSP))

¹ Na podstawie wysłuchanych debat, rezolucji i informacji PE.

- Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2012 r. zawierające zalecenia Parlamentu Europejskiego dla Rady, Komisji oraz Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych w sprawie negocjacji dotyczących nowej umowy między UE a Rosją (2011/2050 (INI))

P7_TA-PROV(2012)0505

Nowa umowa UE-Rosja

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2012 r. zawierające zalecenia Parlamentu Europejskiego dla Rady, Komisji oraz Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych w sprawie negocjacji dotyczących nowej umowy między UE a Rosją (2011/2050 (INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Umowę o partnerstwie i współpracy ustanawiającą partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Federacją Rosyjską, z drugiej strony, która weszła w życie dnia 1 grudnia 1997 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 października 2012 r. w sprawie stosunków handlowych UE–Rosja po przystąpieniu Rosji do WTO¹,
 - uwzględniając rozpoczęte w 2008 r. negocjacje w sprawie nowej umowy między UE a Rosją, a także partnerstwo na rzecz modernizacji zainicjowane w 2010 r.,
 - uwzględniając wspólny cel UE i Rosji, określony we wspólnym oświadczeniu wydanym po zakończeniu XI szczytu UE–Rosja, który odbył się w Petersburgu w dniu 31 maja 2003 r., dotyczący utworzenia wspólnej przestrzeni gospodarczej, wspólnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, wspólnej przestrzeni współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa zewnętrznego oraz wspólnej przestrzeni badań naukowych i edukacji z uwzględnieniem aspektów kulturalnych (tzw. cztery wspólne przestrzenie),
 - uwzględniając sprawozdanie PE z dnia 23 października 2012 r. zawierające zalecenie dla Rady w sprawie ustanowienia wspólnych ograniczeń wizowych dla urzędników rządu rosyjskiego zamieszanych w sprawę Siergieja Magnickiego²;
 - uwzględniając prowadzone między UE a Rosją konsultacje dotyczące praw człowieka,
 - uwzględniając swoje rezolucje w sprawie stosunków między UE a Rosją,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Federacją Rosyjską dotyczącego wprowadzania lub zwiększania należności celnych wywozowych w odniesieniu do surowców³,
 - uwzględniając art. 90 ust. 4 i art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Handlu Międzynarodowego (A7-0338/2012),
- A. mając na uwadze, że w swojej ewoluującej wspólnej polityce zagranicznej i

¹ Teksty przyjęte, P7-TA(2012)0409.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0369.

³ Teksty przyjęte, P7_TA-PROV(2012)0286.

bezpieczeństwa UE powinna – zgodnie z zasadą warunkowości – uwzględnić Rosję jako strategicznego partnera, pod warunkiem, że przestrzegane i wspólne dla obu stron są podstawowe wartości, na których opiera się Unia, w tym demokracja, praworządność, powszechność i niepodzielność praw człowieka i podstawowych wolności, poszanowanie ludzkiej godności, zasada równości i solidarności oraz poszanowanie zasad ustanowionych w Karcie Narodów Zjednoczonych i prawie międzynarodowym; mając na uwadze, że Rosja jest krajem, którego tradycje kulturowe są zakorzenione w Europie, i że jest ona ważnym podmiotem w skali świata i regionu jako członek Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, grupy G–8, G–20, Rady Europy i OBWE, oraz że spoczywa na niej odpowiedzialność za wypełnianie zobowiązań członka wspomnianych organizacji, przy szczególnym uwzględnieniu sprawozdania monitorującego Rady Europy z października 2012 r.;

- B. mając na uwadze, że jako stały członek Rady Bezpieczeństwa ONZ Rosja ponosi wraz z pozostałymi członkami odpowiedzialność za utrzymanie stabilnej sytuacji na świecie; mając na uwadze, że wielu wyzwaniom na szczeblu międzynarodowym można sprostać tylko poprzez skoordynowane podejście obejmujące Rosję;
- C. mając na uwadze, że gospodarcza współzależność UE i Rosji jest coraz silniejsza, oraz że zacieśnioną współpracę i stosunki dobrosąsiedzkie między UE a Rosją należy w związku z tym postrzegać jako mające kluczowe znaczenie dla stabilności, bezpieczeństwa i dobrobytu obu stron;
- D. mając na uwadze, że Rosja pod przewodnictwem Władimira Putina przejawia wyłącznie wybiórcze zainteresowanie rozwijaniem wspólnych polityk i brak prawdziwego zamiaru rozwijania rzeczywistego dalekosiężnego partnerstwa na rzecz wprowadzenia w życie prawa międzynarodowego i zapobiegania konfliktom;
- E. mając na uwadze, że tak UE, jak i Rosja doświadczyły od 1994 r. – kiedy to podpisana została obowiązująca umowa o partnerstwie i współpracy – głębokich przemian politycznych, instytucjonalnych, społecznych i gospodarczych;
- F. mając na uwadze, że przystąpienie Rosji do WTO w dniu 22 sierpnia 2012 r. było ważnym krokiem, który może pomóc przyspieszyć modernizację rosyjskiej gospodarki, a jednocześnie może stać się dobrą zachętą dla Rosji, by dostosowała się ona do międzynarodowych zasad i norm handlowych, do przestrzegania których się zobowiązała;
- G. mając na uwadze, że te zmiany, a także nowe wyzwania i możliwości w stosunkach UE–Rosja wymagają podjęcia działań zarówno na poziomie stosunków dwustronnych, jak i wielostronnych; mając na uwadze, że niezależnie od tego, że po stronie rosyjskiej brak jest obecnie entuzjazmu, ambitna i kompleksowa umowa o partnerstwie i współpracy obejmująca najważniejsze obszary współpracy i oparta na wspólnych wartościach, takich jak demokracja, poszanowanie praw człowieka i zasady prawa, powinna stanowić podstawę prawdziwego partnerstwa strategicznego; mając na uwadze, że należy w szczególności podkreślić potrzebę budowania prawdziwego partnerstwa między społeczeństwami UE i Rosji;
- H. mając na uwadze, że Unia Europejska pozostaje wierna idei dalszego pogłębiania i rozwijania stosunków z Rosją oraz zasadom partnerstwa na rzecz modernizacji w oparciu o głębokie przywiązanie do przestrzegania uniwersalnych wartości, zasad demokracji,

poszanowania praw podstawowych i praw człowieka oraz rządów prawa;

- I. mając na uwadze, że wyrok skazujący członkinie zespołu punkowego Pussy Riot na dwa lata więzienia za występ protestacyjny przeciwko prezydentowi Władimirowi Putinowi w moskiewskiej cerkwi jest nieproporcjonalny do czynu, budzi poważne zaniepokojenie co do sposobu traktowania obywateli przez rosyjski wymiar sprawiedliwości i zmierza do zastraszenia społeczeństwa obywatelskiego w Rosji;
- J. mając na uwadze, że w kontekście trwających negocjacji należy poddać należytej ocenie status quo stosunków między UE i Rosją, z uwzględnieniem dwustronnych sporów między Rosją a państwami członkowskimi UE;
- K. mając na uwadze, że stosunki UE–Rosja nadal cierpią z uwagi na fakt, że Rosja nie przyjęła w pełni wartości demokratycznych i nie wzmocniła praworządności;
- L. mając na uwadze ciągle zastraszanie, nękanie i aresztowania przedstawicieli sił opozycji oraz organizacji pozarządowych, niedawne przyjęcie ustawy o finansowaniu organizacji pozarządowych, ustawy dotyczącej prawa do zgromadzeń, ustawy dotyczącej zniesławienia, ustawy o ograniczeniach dotyczących internetu, a także mając na uwadze, że rosnące naciski na wolne i niezależne media oraz na mniejszości seksualne i religijne przyczyniły się do dalszej degradacji praw człowieka i zasad demokracji w Rosji;
- M. mając na uwadze, że Komitet Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych potępił niedawno ustawy obowiązujące w niektórych regionach Federacji Rosyjskiej, które zakazują „propagandy homoseksualnej”, stwierdzając, iż stanowią one naruszenie Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych;
- N. mając na uwadze, że obecna umowa o partnerstwie i współpracy powinna nadal obowiązywać i być skuteczna do czasu zawarcia i wejścia w życie nowej umowy;
- O. mając na uwadze, że w dniu 14 października 2012 r. w Rosji odbyły się wybory lokalne i regionalne,
- P. mając na uwadze, że wspomniane wyżej nowe lub zmienione przepisy zostały przyjęte przez Dumę Państwową, do której ostatnie wybory nie były ani wolne, ani uczciwe, jak stwierdziła misja obserwacyjna OBWE i co potwierdził Parlament Europejski;
- Q. mając na uwadze, że niektóre procedury wymierzone w opozycję, takie jak pozbawienie mandatu Giennadija Gudkowa, posła do Dumy z opozycyjnej partii Sprawiedliwa Rosja, można odczytywać jako wybiórcze stosowanie prawa i ingerowanie w legalną działalność polityczną;
- 1. w kontekście trwających negocjacji w sprawie zawarcia nowej umowy kieruje do Rady, Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych następujące zalecenia:

Przebieg negocjacji

- (a) należy zadbać o to, by nowa umowa stworzyła kompleksowe, perspektywiczne i prawnie wiążące ramy dalszego rozwoju stosunków z Rosją w nadchodzących latach, mając na uwadze potrzebę podjęcia starań w celu zacieśnienia współpracy we wszystkich obszarach, w których interesy UE i Rosji wydają się zbieżne, a jednocześnie promując interesy i wartości Europejskie tam, gdzie interesy te są różne, jak również potrzebę

wsparcia demokratyzacji i modernizacji tego kraju; należy podjąć działania niezbędne do utrzymania stałego tempa negocjacji z Rosją, przy jednoczesnym wskazaniu istniejących w UE obaw dotyczących braku postępów w obecnie prowadzonych negocjacjach, które dotychczas nie przyniosły spodziewanych wyników; przypomina, że strategiczne partnerstwo może funkcjonować tylko wówczas, gdy obie strony zgodzą się przestrzegać powszechnych demokratycznych zasad; podkreśla, że podstawą stosunków UE–Rosja musi być poszanowanie zasady wzajemności;

- (b) należy aktywnie dążyć do zwieńczenia negocjacji umową, która będzie korzystna dla obu stron i dostosowana do ich zacieśnionej i stale pogłębianej współpracy; należy zadbać o to, by negocjacje zbudowały wzajemne zaufanie i były skupione na wymiernych wynikach i rzeczywistej treści politycznej;
- (c) należy dążyć do konsensusu wśród państw członkowskich UE co do celów i przebiegu negocjacji nad nową umową z Rosją, tak aby UE mówiła jednym silnym głosem; należy położyć nacisk na fakt, że Unia negocjuje jako jeden podmiot, i bronić stanowiska, zgodnie z którym interesy państw członkowskich w stosunkach z Rosją i vice versa są lepiej promowane i chronione na szczeblu Unii;
- (d) należy poświęcić szczególną uwagę wymogom, jakie UE zamierza ustanowić w zakresie poszanowania zasad demokracji, praw człowieka i praworządności, i uznać ich przestrzeganie za bezwzględny warunek wstępny podpisania umowy UE–Rosja;
- (e) należy podkreślić, że nowa umowa będzie logicznym i niezbędnym kolejnym krokiem w stosunkach UE–Rosja, zgodnie z postanowieniami obowiązującej umowy i w następstwie przystąpienia Rosji do WTO;
- (f) pamiętając o tym, należy przypomnieć, że UE powinna negocjować umowę wyłącznie z Rosją, a nie z unią celną, której Rosja jest stroną;
- (g) należy przypomnieć, że gospodarcza i polityczna modernizacja Rosji leży we wspólnym interesie obu stron oraz że UE pragnie przyspieszyć proces zainicjowany w ramach partnerstwa na rzecz modernizacji; należy podkreślić, że polityka modernizacji w Rosji nie może ograniczać się do obszaru gospodarki i powinny jej towarzyszyć szeroko zakrojone przemiany polityczne, skupione głównie na zagwarantowaniu praworządności i zwalczaniu korupcji;
- (h) należy przyjąć aktywną postawę w koordynowaniu różnych dwustronnych porozumień dotyczących partnerstwa na rzecz modernizacji pomiędzy państwami członkowskimi UE a Federacją Rosyjską, zapewniając w ten sposób spójną i skuteczniejszą politykę UE;

Dialog polityczny i współpraca

- (i) należy uważnie śledzić przemiany wewnętrzne w Rosji, współpracować ze wszystkimi najważniejszymi podmiotami politycznymi tego kraju, wspierać rozwój instytucjonalny w Rosji oraz zasady demokracji, prawa człowieka i praworządność; należy przy tym aktywnie wspierać wszystkie inicjatywy społeczne zmierzające do budowy społeczeństwa obywatelskiego kierującego się zasadami demokracji i praworządności, zwracając przy tym szczególną uwagę na wykorzystanie do tego celu przestrzeni internetowej;
- (j) należy podkreślić znaczenie, jakie ma dla Rosji zapewnienie funkcjonowania

niezawisłego i bezstronnego sądownictwa oraz wzmocnienie walki z korupcją;

- (k) należy wezwać Rosję, aby przestrzegała zobowiązania do zagwarantowania wolnych i uczciwych wyborów dla zapewnienia legitymacji systemu politycznego;
- (l) należy podkreślić znaczenie pełnego przestrzegania przez Rosję międzynarodowych zobowiązań prawnych oraz podstawowych zasad dotyczących praw człowieka zapisanych w Europejskiej konwencji praw człowieka oraz w Międzynarodowym pakcie praw obywatelskich i politycznych (ICCPR), których Rosja jest stroną; należy przypomnieć, że pluralizm polityczny, wolność mediów, praworządność, niezawisłość i bezstronność sądów, wolność słowa i zgromadzeń, również w internecie, skuteczne i niezależne związki zawodowe oraz zasada niedyskryminacji stanowią konieczne warunki wstępne dalszego rozwoju i modernizacji Rosji oraz trwałości strategicznej współpracy UE–Rosja;
- (m) należy podkreślić, że jako stały członek Rady Bezpieczeństwa ONZ Rosja musi poważnie traktować swoją odpowiedzialność za międzynarodowy pokój, stabilność i bezpieczeństwo;
- (n) należy wyrazić zaniepokojenie pogarszającym się klimatem dla rozwoju społeczeństwa obywatelskiego w Rosji, zwłaszcza jeżeli chodzi o niedawne przyjęcie ustaw dotyczących demonstracji, organizacji pozarządowych, zniesławienia i prawnej regulacji internetu, zawierających niejednoznaczne przepisy mogące prowadzić do ich arbitralnego egzekwowania, a także przyjęcie przez Dumę szeregu poprawek do ustawy o zdradzie i szpiegostwie, wprowadzającej nowe przepisy do kodeksu karnego, które mogą być skierowane przeciwko obrońcom praw człowieka; należy przypomnieć rosyjskim władzom, że nowoczesne i dobrze prosperujące społeczeństwo musi uznawać i chronić prawa jednostki i prawa zbiorowe przynależne wszystkim obywatelom; należy w tym kontekście domagać się, by władze rosyjskie podjęły w odpowiednim czasie działania w celu dostosowania wspomnianych wyżej przepisów do standardów międzynarodowych oraz uregulować tę kwestię podczas negocjacji;
- (o) należy dążyć do zacieśnienia dialogu UE–Rosja w dziedzinie praw człowieka, aby stał się on skutecznym i przynoszącym rezultaty narzędziem upowszechnienia poszanowania praw człowieka w Rosji; należy wezwać w szczególności władze rosyjskie do powstrzymania się od bezprawnego ograniczania wolności pokojowych zgromadzeń, zapewnienia ochrony obrońcom praw człowieka, położenia kresu bezkarności za popełnione w przeszłości nadużycia i zabójstwa działaczy, do stworzenia klimatu, w którym organizacje społeczeństwa obywatelskiego i organizacje pozarządowe mogą działać bez nieuzasadnionych ograniczeń, strachu przed prześladowaniem lub zastraszaniem, oraz do zapewnienia pełnego poszanowania orzeczeń Europejskiego Trybunału Praw Człowieka; należy zachęcić władze rosyjskie do zagwarantowania większej przejrzystości i otwartości konsultacji UE–Rosja w dziedzinie praw człowieka, między innymi poprzez udział przedstawicieli wszystkich rosyjskich ministerstw w spotkaniach przygotowawczych z rosyjskimi i międzynarodowymi organizacjami pozarządowymi oraz w spotkaniach konsultacyjnych;
- (p) należy stanowczo przypomnieć, że wielokrotne próby ograniczenia praw człowieka, zwłaszcza wolności słowa i zgromadzeń, w odniesieniu do orientacji seksualnej i tożsamości płciowej na szczeblu regionalnym i federalnym są sprzeczne z zobowiązaniami Rosji na mocy jej konstytucji, Europejskiej konwencji praw człowieka i

Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych; wzywa Dumę do powstrzymania się od przyjęcia federalnego zakazu „propagandy homoseksualnej” stosownie do orzeczenia Komitetu Praw Człowieka ONZ w sprawie Fiedotowa v. Rosja;

- (q) należy podkreślić, że władze rosyjskie muszą położyć kres bezkarności w tym kraju, a także prześladowaniom z powodów politycznych, aresztowaniom i zatrzymaniom, oraz należy zwrócić uwagę na konieczność zaprzestania stosowania środków represji wobec opozycji politycznej; należy w pełni wyjaśnić liczne przypadki łamania praw człowieka, w tym uwięzienie Michaiła Chodorkowskiego oraz okoliczności śmierci Siergieja Magnickiego, Aleksandra Litwinienki i Anny Politowskiej, które należy zbadać w bezstronny i niezależny sposób;
- (r) należy poprzeć stanowisko Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy dotyczące politycznie umotywowanego wyroku na członków grupy Pussy Riot, a także wezwać do ich natychmiastowego uwolnienia;
- (s) należy zaapelować do Rosji o niestosowanie pojęcia „tradycyjnych wartości” dla uprawomocnienia dyskryminacji wymierzonej w grupy mniejszości, uciszania dysydentów czy łamania praw człowieka;
- (t) należy włączyć do nowej kompleksowej umowy o stowarzyszeniu i współpracy klauzule i wskaźniki w zakresie ochrony i upowszechniania praw człowieka przewidzianych w konstytucji rosyjskiej, opierając się w jak największej mierze na ramach ustanowionych przez Radę Europy i OBWE, do czego Rosja sama się zobowiązała, z wyraźnym mechanizmem przewidującym zawieszenie w przypadku poważnych naruszeń lub nieprzestrzegania;
- (u) należy podkreślić, że bodźcem i źródłem korzyści dla całego społeczeństwa rosyjskiego oraz dla strategicznego partnerstwa UE–Rosja byłby system polityczny zapewniający równe szanse wszystkim partiom politycznym, umożliwiający rzeczywistą konkurencję i oferujący faktyczne alternatywy polityczne; należy w związku z tym wezwać Rosję do konkretnego zastosowania się do zaleceń OBWE dotyczących ostatnich wyborów;
- (v) należy przewidzieć niezbędne przepisy dotyczące działań w zakresie zwalczania powszechnej korupcji, która osłabia zaufanie obywateli do aparatu państwowego oraz stanowi przeszkodę dla wysiłków podejmowanych na rzecz modernizacji; należy również przewidzieć szczegółowe zasady współpracy między Rosją i UE w zakresie zwalczania korupcji transgranicznej;
- (w) należy wspierać partnerstwo strategiczne między UE a Rosją na rzecz sprostania globalnym wyzwaniom między innymi w zakresie nieprolifracji, zwalczania terroryzmu, pokojowego rozwiązywania konfliktów w oparciu o zasady Karty Narodów Zjednoczonych i obowiązującego prawa międzynarodowego, bezpieczeństwa dostaw energii, wymiaru arktycznego, zmiany klimatu i zmniejszenia ubóstwa, jak również wspólne cele tego partnerstwa; Nalega, by Rosja natychmiast zaprzestała proliferacji do krajów, które objęte są embargiem na broń nałożonym przez UE, OBWE i ONZ;
- (x) należy współpracować z Rosją w celu zwiększenia odpowiedzialności za poprawę stabilności, współpracy politycznej i rozwoju gospodarczego we wspólnym sąsiedztwie, a także podkreślać suwerenne prawo każdego kraju do wyboru kierunku własnej polityki zagranicznej i rozwiązań w zakresie bezpieczeństwa;

- (y) należy wezwać władze rosyjskie do tego, by położyły kres rozpowszechnionemu klimatowi bezkarności za naruszenia praw człowieka oraz brakowi praworządności w Północnym Kaukazie;
- (z) należy domagać się od Rosji, by aktywnie ułatwiała pokojowe rozwiązywanie „zamrożonych” konfliktów oraz należy zacieśnić współpracę UE–Rosja w celu rozwiązania długotrwałych konfliktów w Mołdawii i na Zakaukaziu w oparciu o prawo międzynarodowe i zasady pokojowego rozwiązywania konfliktów; należy przyspieszyć rozmowy z Rosją, żeby zapewnić bezwarunkowe wykonanie porozumienia o zwieszeniu broni z 2008 r.; należy wezwać Rosję, żeby wycofała uznanie Abchazji i Osetii Południowej oraz umożliwiła pełny i niezakłócony wstęp misji obserwacyjnej UE na terytorium Gruzji;
- (aa) należy kontynuować wysiłki na rzecz pełnej realizacji wspólnych działań zmierzających do wprowadzenia ruchu bezwizowego w przypadku krótkotrwałych podróży, z myślą o stopniowym zniesieniu systemu wizowego między krajami obszaru Schengen a Rosją; należy wprowadzić jak najszybciej i w jak największym zakresie ułatwienia wizowe dla pracowników uniwersyteckich, studentów, przedsiębiorców i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, a także do celów wymiany młodzieży; należy przynajmniej w minimalnym zakresie zharmonizować stosowanie kodeksu wizowego przez państwa członkowskie w odniesieniu do wymogów;
- (ab) podkreśla, że łagodzenie przez UE przepisów wizowych nie powinno przynosić korzyści przestępcom i osobom łamiącym prawa człowieka; zobowiązuje wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do umieszczenia zalecenia Parlamentu w porządku obrad zbliżającego się spotkania Rady do Spraw Zagranicznych;
- (ac) należy podkreślić wspieranie współpracy naukowej, kulturalnej i w dziedzinie edukacji, co wzmocni kontakty międzyludzkie i zwiększy wzajemne zrozumienie społeczeństwa UE i Rosji;

Współpraca gospodarcza

- (ad) należy odpowiednio uwzględnić wciąż rosnącą współpracę gospodarczą między UE i Rosją, będącymi dla siebie wzajemnie rynkami przywozu, dostawcami towarów, usług i energii;
- (ae) należy z bliska przeanalizować, ocenić, stymulować i wspierać przestrzeganie przez Rosję postanowień WTO oraz jej gotowość do wykorzystania członkostwa w WTO jako siły napędowej reform strukturalnych; należy także zachęcać Rosję do ubiegania się o członkostwo w OECD;
- (af) należy podkreślić, że pełne przestrzeganie przez Rosję zasad WTO stanowi niezbędny warunek wstępny oraz minimalny wymóg zawarcia umowy z UE; w związku z tym należy ponownie zbadać istniejące przeszkody dla importu rosyjskich towarów i usług pod względem ich zgodności z normami WTO i w stosownym przypadku przystąpić do ich usunięcia;
- (ag) należy nalegać na zawarcie dwustronnej umowy między UE a Rosją, dając do zrozumienia, że możliwość zawarcia umowy między UE a unią celną pod egidą Rosji może być rozważana jedynie w dalszej perspektywie i po wejściu w życie dwustronnej

umowy;

- (ah) należy zachęcać partnerów rosyjskich do wykazania się wyraźną wolą polityczną w celu osiągnięcia porozumienia w sprawie prawnie wiążących postanowień dotyczących handlu i inwestycji, które będą się opierać na postanowieniach włączonych już do umowy o partnerstwie i współpracy i będą zgodne z warunkami przystąpienia do WTO; należy przypomnieć, że celem UE w tym obszarze jest poprawa i zapewnienie stabilności warunków dla przedsiębiorczości, gdyż byłoby to korzystne dla obu stron, oraz dalsze wspieranie celów ustanowionych w ramach partnerstwa na rzecz modernizacji wprowadzonego w 2010 r.;
- (ai) należy rozwiązać kwestię utrzymującego się problemu sprzedaży podrobionych produktów w Rosji;
- (aj) należy zachęcać Rosję do kontynuowania restrukturyzacji gospodarki oraz do szybszego przechodzenia z modelu gospodarki koncentrującej na energii do modelu gospodarki opartej na przemyśle i usługach, wydajnym korzystaniu z zasobów i stosowaniu energii odnawialnej; należy podkreślić, że ceny ropy naftowej są niestabilne oraz że obecne wysokie ceny nie powinny być pretekstem do opóźnienia niezbędnej modernizacji gospodarki;
- (ak) należy podkreślić znaczenie stworzenia wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energii w celu poprawy bezpieczeństwa energetycznego poprzez zainicjowanie współpracy trójstronnej między UE, Rosją i krajami tranzytowymi;
- (al) należy wziąć pod uwagę, że trzeba jeszcze zrealizować znaczne inwestycje w zakresie datującej jeszcze z czasów Związku Radzieckiego infrastruktury, kluczowej zarówno dla rosyjskiej gospodarki, jak i dla inwestycji UE;
- (am) należy zapewnić włączenie do umowy ważnego i prawnie wiążącego rozdziału poświęconego energii, aby zagwarantować pewne i opłacalne dostawy energii do UE; należy zadbać o to, by takie partnerstwo energetyczne opierało się na zasadach przejrzystości, uczciwej konkurencji, wykluczeniu zachowań monopolistycznych, na wzajemności i niedyskryminacji; należy podkreślić potrzebę rozwiązania wciąż otwartych kwestii dotyczących dostaw energii do państw członkowskich UE; należy dopilnować, by zasady Traktatu karty energetycznej stały się integralną częścią nowej umowy;
- (an) należy zapewnić włączenie prawnie wiążącego rozdziału w sprawie wprowadzania lub zwiększania należności celnych wywozowych w odniesieniu do surowców;
- (ao) należy monitorować elektrownie jądrowe w Rosji – zarówno działające, jak i będące w trakcie budowy – i wymagać egzekwowania wobec nich najwyższych międzynarodowych standardów bezpieczeństwa, z wykorzystaniem wszelkich dostępnych instrumentów i traktatów; w związku z tym należy wezwać Rosję do ratyfikowania i natychmiastowego zastosowania się do konwencji EKG ONZ z Espoo w sprawie ocen oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym;
- (ap) należy wezwać Rosję do zamknięcia wszystkich reaktorów jądrowych typu czernobylskiego i pierwszej generacji, jeżeli chodzi zwłaszcza o reaktory umieszczone w pobliżu granic UE, oraz wyrazić głębokie zaniepokojenie projektami budowy elektrowni

jądrowych w obwodzie kaliningradzkim i w Sosnowym Borze;

- (aq) należy wzmocnić dalszą wzajemną współpracę w dziedzinie badań, edukacji, kultury i nauki; należy wzmocnić wzajemne zrozumienie historii dwudziestego wieku;
 - (ar) należy wyrazić głębokie zaniepokojenie komercyjnymi odwiertami w Arktyce oraz rozległym zanieczyszczeniem wokół miejsc odwiertów w całej Rosji;
 - (as) należy skonsultować się z Parlamentem Europejskim w sprawie postanowień dotyczących współpracy parlamentarnej;
 - (at) należy określić jasne wskaźniki w zakresie realizacji układu o stowarzyszeniu i zadbać o mechanizmy monitorujące, w tym regularne dostarczanie sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu;
 - (au) należy zachęcić zespół negocjacyjny UE, aby kontynuował dobrą współpracę z PE, nieustannie dostarczając popartych dokumentacją informacji na temat postępów w negocjacjach, zgodnie z art. 218 ust. 10 TFUE, który stanowi, że Parlament Europejski jest natychmiast i w pełni informowany na wszystkich etapach procedury;
2. należy poświęcić szczególną uwagę wymogom, jakie UE zamierza ustanowić w zakresie poszanowania zasad demokratycznych, i uznać ich przestrzeganie za bezwzględny warunek wstępny podpisania umowy UE–Rosja;

o

o o

3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji zawierającej zalecenia Parlamentu Europejskiego Radzie, Komisji, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, a także do wiadomości rządowi Federacji Rosyjskiej oraz rosyjskiej Dumie Państwowej.

P7_TA-PROV(2012)0507

Sytuacja na Ukrainie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie sytuacji na Ukrainie (2012/2889(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje i sprawozdania, w szczególności sprawozdanie z dnia 1 grudnia 2011 r. zawierające zalecenia Parlamentu Europejskiego dla Rady, Komisji oraz Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych w sprawie negocjacji dotyczących układu o stowarzyszeniu między UE a Ukrainą¹ oraz rezolucję z dnia 24 maja 2012 r. w sprawie sytuacji na Ukrainie i sprawy Julii Tymoszenko²,
 - uwzględniając wstępne sprawozdania i wnioski misji obserwacji wyborów na Ukrainie z ramienia OBWE/ODIHR, zwłaszcza oświadczenie o wstępnych ustaleniach oraz wnioskach, wydane dnia 29 października 2012 r. wspólnie ze Zgromadzeniem Parlamentarnym OBWE, Zgromadzeniem Parlamentarnym Rady Europy, Parlamentem Europejskim i Zgromadzeniem Parlamentarnym NATO,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton i komisarza Štefana Fülego z dnia 12 listopada 2012 r. w sprawie wyborów parlamentarnych na Ukrainie,
 - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Ukrainy z dnia 10 grudnia 2012 r.,
 - uwzględniając oświadczenie byłego prezydenta Polski Aleksandra Kwaśniewskiego i byłego przewodniczącego Parlamentu Europejskiego Pata Coksa z dnia 3 października 2012 r., w którym stwierdzono, że wybory te będą miały „decydujące” znaczenie dla przyszłości Ukrainy oraz że „nastąpił zastój w stosunkach między UE i Ukrainą”;
 - uwzględniając sprawozdanie delegacji obserwacji wyborów ad hoc Parlamentu wysłanej na wybory parlamentarne na Ukrainie, przedstawione na posiedzeniu Komisji Spraw Zagranicznych w dniu 6 listopada 2012 r.,
 - uwzględniając plan działania UE-Ukraina na rzecz liberalizacji reżimu wizowego, przyjęty dnia 22 listopada 2010 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie na temat postępów w realizacji europejskiej polityki sąsiedztwa na Ukrainie, opublikowane dnia 15 maja 2012 r.,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że na szczycie UE-Ukraina, który odbył się w Kijowie w 2011 r., uznano Ukrainę za państwo europejskie, z europejską tożsamością, które łączy z państwami Unii Europejskiej wspólna historia i wspólne wartości;
- B. mając na uwadze, że OBWE/ODIHR oraz międzynarodowi obserwatorzy wyborów

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0545.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0221.

wskazali dowody na to, wybory na Ukrainie charakteryzował brak równowagi w otoczeniu medialnym, złe zarządzanie w odniesieniu do składu komisji wyborczych, brak przejrzystości w finansowaniu partii, nadużywanie środków administracyjnych oraz nierówne warunki gry, co odzwierciedla również nieobecność głównych kandydatów opozycji, których uwięziono z powodów politycznych, oraz że sytuacja ta stanowi krok wstecz w porównaniu z poprzednimi wyborami powszechnymi;

- C. mając na uwadze, że chociaż OBWE wydała ogólnie pozytywną ocenę procesu głosowania w dniu wyborów, to międzynarodowi obserwatorzy wskazali na brak przejrzystości w przedstawianiu ostatecznych wyników i negatywnie ocenili zarówno procedurę zestawiania wyników w 77 z 161 obserwowanych obwodowych komisji wyborczych, jak i opóźnienia w zestawianiu wyników utrzymujące się w dniu 10 listopada w 12 w okręgach jednomandatowych;
- D. mając na uwadze, że według sprawozdań OBWE/ODIHR przebieg procesu powyborczego charakteryzowały nieprawidłowości, opóźnienia w liczeniu głosów i brak przejrzystości w komisjach wyborczych;
- E. mając na uwadze, że we wspólnym oświadczeniu wysoka przedstawiciel/wiceprzewodnicząca Komisji Catherine Ashton i komisarz Štefan Füle wyrazili zaniepokojenie z powodu przebiegu procesu powyborczego, w którym wystąpiły nieprawidłowości;
- F. mając na uwadze, że wybory powszechne z dnia 28 października 2012 r. uznano za podstawowy sprawdzian dla Ukrainy, mający wykazać nieodwracalność zaangażowania kraju w tworzenie w pełni funkcjonującego systemu demokratycznego, umacnianie praworządności i kontynuowanie reform politycznych;
- G. mając na uwadze, że komisja wenecka i Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy po raz pierwszy wydały zalecenia, w których stwierdzono dobitnie, że Ukraina powinna wprowadzić proporcjonalny system wyborczy i otwarte listy wyborcze;
- H. mając na uwadze, że specjalny wysłannik Parlamentu Europejskiego Aleksander Kwaśniewski przestrzegał przed próbami izolowania Ukrainy, które mogłyby prowadzić do powstania warunków sprzyjających reżimom niedemokratycznym;
- I. mając na uwadze, że szczyt UE-Ukraina, który odbył się w grudniu 2011 r. i miał doprowadzić do podpisania układu o stowarzyszeniu, nie spełnił tego celu ze względu na zaniepokojenie UE z powodu sytuacji politycznej na Ukrainie, w szczególności aresztowania i procesu przeciwko liderom opozycji Julii Tymoszenko i Jurijowi Łucence;
- J. mając na uwadze, że Rada Najwyższa rozpatruje obecnie projekt ustawy nr 8711, która jest antywolnościowym aktem prawnym ograniczającym wolność słowa i zgromadzeń w przypadku osób popierających prawa człowieka przysługujące lesbijkom, gejom, biseksualistom i osobom transgenderowym; mając na uwadze, że Komitet Praw Człowieka ONZ orzekł niedawno, iż ustawa ta narusza art. 19 i 26 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych;
- 1. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że według OBWE, Zgromadzenia Parlamentarnej Rady Europy, Zgromadzenia Parlamentarnej NATO i obserwatorów z ramienia Parlamentu Europejskiego kampania wyborcza oraz procedury wyborcze i powyborcze

nie spełniły najważniejszych międzynarodowych standardów, co oznacza krok wstecz w porównaniu z wyborami krajowymi, które odbyły się w 2010 r.;

2. odnotowuje w szczególności, że niektóre aspekty okresu przedwyborczego (aresztowanie liderów opozycji politycznej, brak równych reguł gry spowodowany głównie nadużywaniem zasobów administracyjnych, przypadki nękania i zastraszania kandydatów i personelu wyborczego, brak przejrzystości kampanii i finansowania partii oraz brak wyważonych relacji w mediach) oraz nieprawidłowości i opóźnienia w obliczaniu głosów i przedstawianiu wyników stanowiły krok wstecz w porównaniu z niedawnymi wyborami krajowymi;
3. podkreśla, że negatywny wpływ na proces wyborczy miał fakt, iż w czasie wyborów dwóch przywódców opozycji, Julia Tymoszenko i Jurij Łucenko, a także inni działacze przetrzymywani byli w więzieniu;
4. podkreśla, że skuteczna współpraca między Ukrainą a Unią Europejską może opierać się wyłącznie na wyraźnej gotowości ukraińskich władz do przeprowadzenia i wdrożenia niezbędnych reform, w szczególności reformy systemu prawnego i sądownictwa, w celu pełnego przestrzegania zasad demokracji, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, praw mniejszości i praworządności; apeluje o aktywne i skuteczne wsparcie tego procesu reform przez instytucje Unii Europejskiej oraz Radę Europy wraz z komisją wenecką;
5. jest zaniepokojony niewłaściwym wykorzystaniem zasobów administracyjnych oraz systemem finansowania kampanii, które nie spełniły międzynarodowych standardów określonych przez Grupę Państw Przeciwko Korupcji Rady Europy (GRECO); wzywa nowy rząd do kontynuowania wysiłków na rzecz udoskonalenia przepisów dotyczących finansowania partii politycznych z myślą o większej przejrzystości wpływów i wydatków, pełnym ujawnieniu źródeł finansowania i wysokości wydatków na kampanię oraz wprowadzeniu sankcji, szczególnie w przypadku naruszania zasad finansowania kampanii;
6. wzywa rząd Ukrainy, by w oparciu o dialog ze wszystkimi partiami politycznymi naprawił nieprawidłowości wyborcze, w tym problem braku rozstrzygających wyników w niektórych okręgach wyborczych; ponadto oczekuje, że parlament Ukrainy w stosownym czasie zajmie się problemem niedostatków ordynacji wyborczej; oczekuje, że Rada Najwyższa będzie mogła oprzeć się na propozycjach opracowanych do tej pory przez ustępujący parlament, przy pełnym wsparciu ze strony Unii Europejskiej i komisji weneckiej;
7. wyraża zaniepokojenie problemami, jakie wystąpiły w procesie liczenia głosów i przedstawiania wyników w niektórych jednomandatowych okręgach wyborczych; z zadowoleniem przyjmuje decyzję centralnej komisji wyborczej o niepodawaniu wyników z tych okręgów wyborczych oraz fakt, że ukraińskie władze rozpoczęły działania mające na celu jak najszybsze powtórzenie wyborów w tych okręgach;
8. jest zaniepokojony wzrostem nastrojów nacjonalistycznych na Ukrainie, wyrażających się w poparciu dla partii Swoboda, która w konsekwencji weszła do Rady Najwyższej jako jedna z dwóch nowych partii w tym organie; przypomina, że poglądy rasistowskie, antysemickie i ksenofobiczne są sprzeczne z podstawowymi wartościami i zasadami Unii, w związku z czym apeluje do partii prodemokratycznych w Radzie Najwyższej o

niestowarzyszenie się z tą partią, niepopieranie jej ani nietworzenie z nią koalicji;

9. wyraża nieustające poparcie dla europejskich aspiracji narodu ukraińskiego; ubolewa, że ostatnie wybory parlamentarne nie okazały się krokiem naprzód w umacnianiu wiarygodności Ukrainy w tym względzie; podkreśla, że UE nadal jest zdecydowana współpracować z Ukrainą, w tym ze społeczeństwem obywatelskim (organizacje pozarządowe, związki wyznaniowe itd.), aby usprawnić instytucje demokratyczne, umocnić praworządność, zapewnić wolność mediów i kontynuować zasadnicze reformy gospodarcze;
10. potwierdza zaangażowanie UE na rzecz dalszego rozwoju stosunków z Ukrainą dzięki podpisaniu układu o stowarzyszeniu, gdy tylko władze Ukrainy wykażą się zdecydowanym działaniem i namacalnymi postępami, do czego wezwano powyżej, być może do czasu szczytu partnerstwa wschodniego, który odbędzie się w Wilnie w listopadzie 2013 r.; zauważa, że postępy na drodze ku stowarzyszeniu politycznemu i integracji gospodarczej zależą od rzeczywistego zaangażowania Ukrainy w sprawę przestrzegania zasad demokracji, praworządności, niezawisłości sądownictwa i wolności mediów;
11. odnotowuje przyjęcie i podpisanie ustawy o referendum na Ukrainie; oczekuje od ukraińskich władz rozważenia zaleceń komisji weneckiej, gdy tylko będą one dostępne, aby zapobiec wszelkim potencjalnym nadużyciom przepisów tej ustawy;
12. z całą mocą apeluje do ukraińskich władz, by wraz z wysłannikami Parlamentu Europejskiego Aleksandrem Kwaśniewskim i Patem Coksem znalazły racjonalne i sprawiedliwe rozwiązanie sprawy Julii Tymoszenko; wzywa ukraiński rząd do poszanowania i wykonania ostatecznych wyroków Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w toczącej się sprawie Julii Tymoszenko i Jurija Łucenki;
13. wzywa Ukrainę, by położyła kres selektywnemu stosowaniu prawa na Ukrainie na wszystkich szczeblach sprawowania rządów oraz by umożliwiła partiom opozycyjnym udział w życiu politycznym na równych warunkach; w tym kontekście wzywa władze do uwolnienia i rehabilitacji ściganych oponentów politycznych, w tym Julii Tymoszenko, Jurija Łucenki i innych działaczy;
14. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie zmienionej umowy o ułatwieniach wizowych między Unią Europejską a Ukrainą, która to umowa zdecydowanie usprawnia wydawanie wiz obywatelom Ukrainy w porównaniu umową obowiązującą obecnie; wzywa Radę do poczynienia postępów w rozmowach między UE a Ukrainą na temat liberalizacji reżimu wizowego przed szczytem partnerstwa wschodniego, który odbędzie się w Wilnie w listopadzie 2013 r.;
15. z całą mocą apeluje do wysokiej przedstawiciel/ wiceprzewodniczącej Komisji Catherine Ashton i komisarza Štefana Fülego o większe zaangażowanie UE w stosunki z Ukrainą oraz o dalsze zaangażowanie w prace mające na celu pełne wykorzystanie potencjału stosunków między UE a Ukrainą z korzyścią dla obywateli zarówno Ukrainy, jak i UE, między innymi przez zapewnienie stałych postępów w dialogu w sprawie liberalizacji systemu wizowego;
16. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje z posiedzenia Rady do Spraw Zagranicznych w dniu 10 grudnia 2012 r.;

17. wzywa Radę Najwyższą do odrzucenia projektu ustawy nr 8711, przyjętego w pierwszym czytaniu w październiku, który ogranicza wolność wypowiedzi w odniesieniu do orientacji seksualnej i tożsamości płciowej; wskazuje, że ustawa ta stanowi wyraźne naruszenie europejskiej konwencji praw człowieka i Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, które zostały ratyfikowane przez parlament Ukrainy;
18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych (ESDZ), Radzie, Komisji, państwom członkowskim, a także prezydentowi, rządowi i parlamentowi Ukrainy oraz Zgromadzeniom Parlamentarnym Rady Europy i OBWE.